

Kl. 10:04

Besvarelse**Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):**

Når man som jeg er født det samme år, hvor Hitler iværksatte jødeforfølgelserne i Danmark, og i øvrigt kender sin verdenshistorie, skaber begrebet antisemitisme naturligvis uhyggelige billeder. Forleden sagde en ung mand, søn af en jødisk mor, til mig, at man jo ikke tør gå ned ad Nørrebrogade med en jødestjerne på jakken. Hvad enten udsagnet nu er berettiget eller ej, føles det altså på den måde af afsenderen med den jødiske mor, og sådan føles det desværre af mange jøder i dagens Danmark.

Forespørgerne har i forespørgslen ikke fokuseret på det mere generelle begreb diskrimination og heller ikke på racisme eller antisemitisme i almindelighed. Forespørgernes spørgsmål vedrører alene antisemitisme blandt muslimer, men jeg forstår på ordføreren for forespørgerne, at det ikke er udtryk for, at man vil anklage alle muslimer i Danmark for at være antisemitter.

Lad det være sagt med det samme: Regeringen tager afstand fra enhver form for usaglig diskrimination på grund af religion og etnicitet og tager naturligvis særlig stærk afstand, når en sådan diskrimination udvikler sig til egentlig racisme og endnu værre til antisemitisme som et egentligt program. I Danmark vækker antisemitisme særlig afsky hos de fleste. Jøderne udgør et lille mindretal i Danmark, de er at betragte som hundrede procent danskere, og der er næppe en eneste jødisk familie i Danmark, der ikke har medlemmer og slægtninge – hvis de ellers lever endnu – der har måttet flygte en eller flere gange i deres liv, alene fordi de er jøder.

Det er naturligvis helt uacceptabelt, hvis jøder og andre borgere i Danmark ikke kan være i fred og ikke kan have deres tro i fred. Religionsfriheden er i Danmark og den vestlige verden en helt grundlæggende frihedsrettighed. Religøst tro vedrører det inderste i et menneske, og det er naturligvis også derfor, religionsfriheden har fået sin særlige grundlovsbeskyttelse og ud over trosfriheden udstrækkes til også at omfatte religionsudøvelsen. Med beskyttelsen i grundloven følger også, at staten er forpligtet til at beskytte den enkeltes frie ret til at dyrke sin tro og at konvertere til en anden tro, hvad enten den enkelte nu ønsker at forlade jødedommen, islam, kristendommen eller andre religioner.

Beskyttelsen fremgår også af to straffebestemmelser, nemlig racismeparagraffen og blasfemi-paragraffen. Derudover er der i strafudmålingsbestemmelsen i straffeloven indført, at hvis der sker et overgreb mod et andet menneske og det er bevist, at den kriminelle gerning har baggrund i personens etniske oprindelse, tro, seksuelle orientering eller lignende, er det en skærpende omstændighed. Racismebestemmelsen omhandler i øvrigt ud over trusler også udbredelse af racistisk propaganda.

Det er således på den ene side i grundloven anført, at enhver har en række grundlæggende frihedsrettigheder, og der er på den anden side i straffeloven opsat strafferetlige værn, der sikrer, at racisme, antisemitisme, opfordring hertil og propaganda er strafbart. Ud over straffeloven har Folketinget vedtaget både loven om etnisk ligebehandling og vedtaget at styrke borgernes klagemuligheder ved oprettelse af Ligebehandlingsnævnet, der skal behandle klager over alle former for diskrimination.

Man kunne håbe, at de forfærdelige skændselsgerninger i Hitlers gaskamre og i nazismens udryddelseslejre havde gjort menneskeheden klogere, og det er da også givet, at langt de fleste i Danmark vil tage skarpt afstand fra ikke mindst ethvert tilløb til antisemitisme. Men desværre er det altså også sådan i Danmark, at et lille mindretal har nazismen som deres erklærede ideologi, og der er desværre også muslimske miljøer, hvor antisemitismen lever.

Den nyudnævnte formand for Det Mosaiske Troessamfund gav forleden i Politiken udtryk for, at han er af den opfattelse, at antisemitismen vokser, og den vurdering står han ikke alene med. Også Dokumentations- og rådgivningscenteret om racediskrimination har udtalt til dagspressen, at man konstaterede en voldsom stigning i antallet af såkaldt antisemitiske hændelser i januar i år. Man går nok ikke helt galt i byen, når man kæder disse hændelser sammen med Gazakonflikten, men det er overhovedet ikke nogen undskyldning. Krig i andre dele af verden kan ikke undskylde nogen som helst krænkelse og kriminel adfærd i Danmark.

Uheldigt var det naturligvis, at en leder i Odense udtalte, at han ville fraråde, at jødiske børn kom på hans skole, fordi han frygtede, at der så ville udbryde konflikt med palæstinensiske elever på skolen. Det er naturligvis fuldstændig uacceptabelt, og jeg ved, at undervisningsministeren omgående greb ind og, som jeg har forstået det, sendte en hyrdeskrivelse og ud-